

Megújult imaélet

DÁN 6:10

TARTALOM

- Dániel imaélete
- Március 8: interjú Ungvári Anikóval, az európai nőszövetség elnökével, beszámoló a szilágysági összevont női köréről
- Misszió, imaélet, odaszánás
- Gyülekezetavatás Kolozsváron
- Erdélyi misszionáriusok Pápuában
- 2016-os SzékelyVisz
- Egy kis teológia
- Misszió az ungvári járásban

„E világ vezetői egyféleképpen viselkednek, mondta Jézus, de nektek másként kell megnyilvánulni, mert az Emberfia azért jött, hogy sokakért életét adja.”

Minden missziós szolgálat háttérében az erős, Istennel való kapcsolatból táplálkozó imaélet áll. Ebből a szempontból Dániel imaélete nagyon jó példa lehet nekünk is. De mit takar ez a fogalom, hogy „imaélet”? Dániel Babilonban van, fogságban, de naponta háromszor bemegy a belső szobájába, és imádkozik. A Dániel 6:11 alapján mondhatjuk, hogy nem új szokása volt ez, régóta gyakorolta. S nem tévedünk azzal sem, ha azt mondjuk, hogy Dániel Jeremiás könyvét olvasta csendességében. «Megfigyeltem a könyvekben», áll a 9:2-ben.

Az iskolában tanultunk a forrásokról, ahogyan azok a föld mélyében levő nagyobb víztartályokkal állnak kapcsolatban. Így volt az Istennel való kapcsolat Dániel életének, erejének a forrása. Mi is ugyanolyan gonosz társadalomban élünk, és ugyanúgy, egyenként szükségünk van arra, hogy kapcsolatban legyünk a forrással, hogy meg tudjuk élni a hívó életet. De **mire tette képessé** Dánielt az ő imaélete, kapcsolata Istennel?

1. A kísértésnek való ellenállásra (Dán 1:8). Ismerjük a történetet, hogy milyen különleges ellátásban részesültek ezek a kiválasztott fiatalok. Dániel azonban látta, hogy ebben a menüben vannak olyan dolgok, amelyeket nem szabad elfogyasztaniuk. És eltökölte, hogy nem fogyaszta el azt az ételt. De honnan tudta, hogy tisztátalan az az étel? Onnan, hogy ismerte a törvényt. Mi is csak a Biblia olvasása által tudjuk meg, mi az, ami tisztátalan. Hiszen nagyon nehéz elválasztani ma a dolgokat. Nem elég azonban felismerni, mi az, ami tisztátalan, hanem ellene is kell állni. Ehhez kell az erő. Ez az erő csak az Isten ígéjének tanulmányozása és az imádság által lehet a mienk. Az utóbbi időben van egy olyan törekvése a kísértésnek, hogy megpróbál befurakodni minden úton-módon a gyülekezetbe. Ezért is fontos, hogy Istennel kapcsolatban legyünk minden nap, hogy a Szentlélek világosságot, bölcsességet tudjon adni arra nézve, hogy mi a rossz és mi a jó.

(folytatás a 3. oldalon)

Meghívó Női Csendesnapokra

Kedves nőtestvérek, szeretettel hívunk benneteket az idei Női Csendesnapokra, a **Hargitai Táborba, június 9-11-re**. A csendesnapok témája „Légy áldással!”

Jelentkezni lehet **Kelemen Andreánál: andreaskelemen@gmail.com** e-mail címen vagy a **0735-500168** telefonszámon. **Részvételi díj: 80 RON**, támogatott áron. Bejelentkezéskor kérjük a jelentkezési díjat a Nőszövetség bankszámlájára átutalni:

RO760TPV380000744582RO02, „participare conferinta” megjegyzéssel. A bejelentkezés így lesz érvényes. **Jelentkezési határidő:** május 25-ig.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

A Nőszövetség vezetősége

Ének-zene tábor gyermekeknek

2017. július 3-8 között a Vasárnapi Iskolai Szövetség Ének-zene tábort szervez gyermekeknek a Hargita Keresztyén Táborban. Részletes információt a táborról a következő lapszámban olvashatnak.

A VISZ vezetősége

: : MÁRCIUSI ESEMÉNYEK : :

- **1-én** a nagyváradi, **6-án** a székelyföldi missziókerület vezetői találkoznak megbeszélésre.
- **10-12** között kerül sor Magyarországon a **32. TELEK** találkozóra.
- **23-24** között a Román Baptista Unió, majd ugyan-ezen hétvégén, **25-én** az **RMBGySz** tart **éves munkakongresszust** Pecsénben.
- **31-én** a Magyar Baptista Világszövetségének vezetői találkoznak Egrespatakon, az Agapé-panzióban.

KITEKINTŐ Életének hetvennyolcadik évében, 2017. február 13-án **megtért Te-remtőjéhez Cseri Kálmán** nyugalmazott református lelképásztor. Cseri Kálmán 1939. április 30-án született Kecskeméten, 1962-ben szerzett lelkészi oklevelet Budapesten. 1971-től nyugdíjba vonulásáig – harminckilenc éven át – a Budapest-Pasaréti Református Egyházközség lelkészeként szolgált. „Fő törekvése az volt, hogy az örök evangéliumot a mai ember számára is érthetően hirdesse, lehetőleg szép magyar nyelven” – olvasható a több mint nyolcszáz igehirdetését hozzáférhetővé tevő weboldalon. Emellett számos bibliai témájú könyv szerzője, népszerű áhítatos könyve „A kegyelem harmatja” címmel jelent meg. (Cseri Kálmán igehirdetései erdélyi testvéreink körében is nagy népszerűségnek örvendtek. – *A szerk.*)

: : HAVI KÖZ : :

A februári romániai tüntetések margójára

MOTTÓ: „Jaj azoknak, akik jogtalan rendeleket hoznak, és irataik csak terheket rónak ki.” (Ézs 10:1)

Vasárnap reggel van, és egy sűrű hét után azon gondolkodom, mit jelent egy hívő ember számára mindaz, ami most Romániában történik. Vajon hogy érthetném meg igazán az imádságot, amire az Üdvözítő tanított: „Legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is...”? Ebből a szempontból **az igazság megvalósulásáért kiálló emberek hangja mindig, bármely környezetben jogos**. De a Királyság képe ennél kicsit átfogóbb, és így is kell tekintenünk rá. Az evangéliumok arról beszélnek, hogy Isten az Ő királyságának megjelenését Jézus Krisztus élete, halála és feltámadása által szentesítette, és nem másként. Ugyancsak Krisztus a Békesség Fejedelme, és mint ilyen, békességet hozott. Személyes következtetésem, amire jutottam, miután az emberek hangja felharsant az utcákon, az volt, hogy a megbocsátás, a megbékélés és a békesség minden hívő vágya kell legyen, mert **a Királyság a békesség királysága**. A „Kingdom Come: The Public Meaning of the Gospels” című tanulmány szerzője, az újszövetségkutató teológus N.T. Wright szerint meg kell értenünk, hogy amit Isten meg tud tenni, és ahogyan ő dolgozik, teljesen különbözik a világ működésétől. „Az evangéliumok üzenete az, hogy Isten országának eljövetele a világra – úgy, ahogy az a mennyben van –, nem egy zsarnokság megjelenése, amely elembertelenít, hanem szembesíti az idegen és elembertelenedett zsarnokságokat azzal, hogy Isten, aki Jézusban ismerhető fel és mindenkitől radikálisan különbözik, a valódi emberséget igyekszik visszaállítani az ő e világba kitörő igazságossága által. A probléma az, hogy a mi politikai filozófiáink csak azt a spektrumot ismerik, melynek egyik véglete a zsarnokság, másik az anarchia. A mi demokráciáink arról a törékeny kísérletről szólnak, hogy igyekszünk elkerülni bármelyik végletet ezek közül...”

... E világ vezetői egyféleképpen viselkednek, mondta Jézus, de nektek másként kell megnyilvánulni, mert az Emberfia azért jött, hogy sokakért életét adja.”

Otniel Bunaciu,

a Román Baptista Unió missziói alelnöke
(Fordítás: G. G.)

Hogy képessé tegyen minket elutasítani, ami nem Istentől, hanem a világtól van.

2. Imaélete képessé tette Dánielt a titkok megismerésére és megfejtésére. Dániel próféta könyve tele van titkokkal. A második fejezetben olvassuk, hogy Nabukodonozor király álmot látott, de elfelejtette. Összehívta a bölcseket, hogy jelentsék meg az álmát, és fejtsek meg annak értelmét. A bölcsek azt mondták, hogy a földön nincs olyan ember, aki erre képes. Ilyet csak „az istenek” tudnak. El is kezdődött az ítélet a bölcseken, és Dánielhez értek. Dániel időt kért, majd megjelentette és megmagyarázta az álmot. S ennek titka imaéletében rejtett, amely nem formális lelki gyakorlat volt csupán, hanem élő, személyes kapcsolat az élő Istennel. Beszélt Istenhez, és Ő is beszélt hozzá. S ha végigolvassuk Dániel könyvét, láthatjuk, hogy tele van hasonló titokfejtésekkel. Felmerül a kérdés, hogy mi hogy juthatunk ilyen isteni kijelentések birtokába?

Azt kérdezték: „Mit keres Hoble Szalárdon?” Mi meg azt kérdeztük, „honnan tudják, hogy Hoble Szalárdon járt?”

Hiszem, hogy minden, amire szükségünk van ebben az életben és az örökévalóságban, benne van a Bibliában. De hogy érthetjük meg az írásokban elrejtette titkokat? Úgy, hogy megéljük azokat. Úgy, hogy ugyanaz a lélek van bennünk, mint azokban, akik írták e szavakat.

3. A harmadik áldása Dániel imaéletének, hogy mivel meg tudta magyarázni a király álmát, **megállította az ítéletet**, a pusztítást. Mire gondolok? A bölcseket már kezdték kivégezni, és Dánielhez értek, s amikor megmagyarázta az álmot, megállította az ítéletet, megmentette társai életét. Mi nem tudjuk megmenteni az embereket. Megtehetünk mindent, de nem tudjuk megtenni, hogy az emberek szíve összetörjön a keresztnél. Sokszor sírunk emiatt, mi igehirdetők. Ugyanakkor ne szűnjünk meg

imádkozni szeretteinkért, barátainkért. Úgy, ahogy Dániel is imádkozott, és megmentette társai életét. Persze nem maga az imádság, hanem Isten végzi ezt el, akihez az imáink szállnak.

4. Negyedik erényként, imaéletük képessé tette Dánielt és társait a szenvedésre. Amikor mindenki letérdelt az arany állókép előtt, volt három zsidó fiú, aki nem térdelt le. És tudták, hogy ennek szenvedés lesz a vége. Ahogyan azt is tudták, hogy egy az Isten, csak őt szabad imádni, senki más. De ismét csak erő kellett hozzá, hogy ezt be tudják tartani. Felszámolták, hogy ez hétszer tüze sebb kemencével jár. És mégsem hajtottak térdet a bálványoknak, szembenéztek a szenvedéssel. Ugyanez történik, amikor Dánielt az oroszlánok vermébe vetik. Honnan volt ereje arra, hogy figyelembe se vegye a király rendeletét, és ugyanúgy imádkozzon, nyitott ablakkal, naponta háromszor, Jeruzsálem felé fordulva? Imaéletén semmit nem változtatott a királyi parancs. Talán soha nem volt még olyan vallásszabadság Romániában mint ma. De nem volt mindig így, és lehet, hogy nem lesz mindig így. Sokan közülünk emlékeznek még a szekuritáté üldözésére. Azt kérdezték: „Mit keres Hoble Szalárdon?” Mi meg azt kérdeztük, „honnan tudják, hogy Hoble Szalárdon járt?” Vagy: „Mit csináltok ott Micskén? Milyen összejövetel volt?” kérdezte a vallatótiszt. Sokszor olyan nehéz volt a vallatás, hogy úgy éreztem, pszichikailag nem bírom ki. És akkor felkiáltottam Istenhez, és véget ért a vallatás. Láthatjuk, ami Nyugat-Európában, Amerikában vagy az iszlám országokban folyik napjainkban, és nem tudjuk, milyen nehéz szenvedések várnak még a hívőkre az utolsó napokban. Fiatalok, nem tudjátok, hogy mi vár rátok az Úrért!

5. Dánielt az imaélet egy csodálatos misszionáriussá tette. Babilonban Dániel Istenének elismerése fokozatos volt. **(a)** A második fejezetben, miután Dániel megfejté Nabukodonozor álmát, az arcra borul és azt mondja: „Bizony a

ti Istenetek, ő az istenek Istene és a királyok Ura.” (46. és 47. v.) **(b)** A harmadik fejezetben, miután a három fiatal kiszabadul a tüzes kemencéből, Nabukodonozor azt mondja: „... Áldott ezeknek Istene ... Parancsolom azért, hogy minden nép, nemzetség és nyelv, amely káromlást mond Sidrák, Misák és Abednegó Istene ellen, darabokra tépessék...” (28. és 29. v.) **(c)** Isten elismerésének harmadik lépését a Dán 3:34 írja le: „Most azért én Nabukodonozor, dicsérem, magasztalom a mennyei Királyt...” **(d)** A negyedik lépést Belsazar teszi meg, miután az 5. fejezetben leírt események szerint Dániel elolvassa és megfejté a kézírást a falon: „Akkor szóla Belsazar és öltözteték Dánielt bíborba, és aranyláncot vetének nyakába, és kikiálták fölé, hogy ő parancsol, mint harmadik az országban. **(e)** Az imaélet-misszió az igazi sikert mégis Dárius király idejében érte el (6. fejezet), miután Dániel sértetlenül kiszabadult az oroszlánok verméből, és a király a következő rendeletet adta ki az országban: „Én tölem adatott ez a végzés, hogy az én birodalmam minden országában féljék és rettegjék a Dániel Istent, mert Ő az élő Isten, és örökké megmarad.” (26-27. v.)

Csoda az, hogy bár Dániel a fővárosban imádkozik, mégsem ő megy el személyesen, misszionáriusként a birodalomba, nem ő ír levelet, hanem a király, akinek ez hatalmában állt. Ez az igazi missziómunka! Ilyen embereket keres ma az Isten (Ez 22:30; Ézs 59:16). John Wesley, amikor megkérdezték, minek tulajdonítja azt, hogy olyan sokan jönnek hallgatni a prédikációját, azt mondta: „Én nem tudom ezt megmagyarázni. Csak annyit tudok, hogy én az Úr oltárára tettem az életem, és az emberek jönnek látni, hogy hogy égek.”

(Az előadás elhangzott a januári váradi missziói konferencián)

Bodor Sándor
Nagyvárad

„Átvesszük a stafétát, és továbbadjuk...”

Tavaly ősszel, a nőszövetség jubileumi konferenciáján, a szatmárnémeti imaházban előadást tartott Újvári Ferencné Anikó (Mo.), az Európai Baptista Nőszövetség elnöke. A szervezet missziójáról, az európai és közel-keleti nőtestvérekről a konferencia ebédszünetében nyilatkozott a Szeretetnek.

– Örülünk, hogy eljött. Ez az első vagy a második elnöki mandátuma?

Újvári Anikó: Én is szeretettel köszöntöm a „Szeretet” olvasóit. Az Európai Baptista Nőszövetségben (EBN) ez az első és egyetlen mandátumom, mint elnök. A szabályzati rendszerünkben fakadóan ez a tisztség egy terminusra szól. Követelmény az is, hogy az elnök az EBN vezetőségében korábban már gyakorlatot szerezzen. Így történt velem is. 2003-ban, Horvátországban, az összeurópai nőkonferencián lettem a Bizottság tagja. Akkori feladatomból volt az évente kétszer megjelenő News and Views hírlevél szerkesztése. 2008-ban a hollandiai

Újvári Anikó (Fotó: Sz. L.)

Dalfsen-ben tartottunk választói konferenciát, ahol titkári megbízatást kaptam. Tehát ez már a második öt évem volt. És 2013-ban, a következő nagy európai találkozón, Hannover-ben lettem elnök. Előreláthatóan ez 2018 szeptemberéig fog tartani, szeptember 20-a körülre tervezzük a következő nagy öt éves találkozót – egy nagyon izgalmas helyen: Ukrajnában, Lvov-ban (ez az orosz neve, ukránul: Lviv; nálunk a német Lemberg megnevezése az ismertebb – a szerk.).

– Hol vannak az EBN földrajzi határai?

– Ez egy nagyon izgalmas kérdés, nevetni szoktam, hogy mi baptisták kicsit mindig másképp gondolkodunk, mint a rendszerek, mert Európa földrajzi határait mi bőven kitágítottuk. Ezért az EBF meg is változtatta a logóját és a nevét is úgy, hogy „Európai Baptista Föderáció – Közel-Kelet és Közép-Ázsia”, merthogy ezek az országok is hozzánk tartoznak. Nyugaton Angliával, illetve Észak-Írországgal záródik. Fönt az északi régió: Norvégia, Svédország, Finnország, Oroszország, majd a volt Szovjet-utódállamok, a „-sztán” országok. Lent délen a Közel-Keleti régió, sőt Irakban is van baptista gyülekezet, velük is tartjuk a kapcsolatot, illetve még Egyiptom is hozzánk tartozik. Ha ezt földrajzilag elképzeljük, óriási terület. Az EBF kicsivel több szövetséget, szerveződést tart számon, mert szervezetekkel is kapcsolatban áll: ők 56-57 szövetségre gondolnak, mi 52 szövetséggel vagy országgal tartunk kapcsolatot.

– Kik a munkatársai?

– A Bizottságunk jelenleg hat tagból áll: az alelnök Hollandiából Wies Dijkstra, a titkár Skóciából Margaret Brown, a pénztárosunk Fabienne Seguin Franciaország-

ból, a bizottság tagja még Synnove Angen Norvégiából – az országokat tekintve ez egy nyugat-európai ív –, a keleti régiót pedig ketten képviseljük: Dimitrina Oprenova Bulgáriából, meg jómagam Magyarországról. Amikor a '90-es években kinyíltak a „keleti-kapuk”, akkor sok szövetség tudott újra csatlakozni az EBN-hez. Sajnos, a gazdasági helyzet egy kicsit szorít bennünket, így a legutóbbi választásnál lecsökkentették a vezetőség létszámát hat tagra.

– Milyen sűrűn találkoznak?

– Igyekszünk évente legalább egyszer találkozni, mert a nagy léptékű kérdéseket muszáj személyesen megbeszelnünk. Aztán áldások az az extra lehetőségek is, amikor egy-egy konferencián a teljes bizottság jelen tud lenni – sajnos, ez már ritkább. A technika nagy segítség, és az írott üzeneteken keresztül naprakészen kapcsolatban vagyunk (kevésbé használjuk a skype-ot az időzónák és a tagok eltérő időbeosztása miatt).

– Milyen eszközökkel sikerül ilyen óriási területet átfogni?

– Kissé elkoptatott ez a szó, hogy „kihívás”, de tulajdonképpen ezzel nézünk szembe. Latolgattuk is már a névváltoztatást, Európai Baptista Nőszövetség vagyunk, ehhez szövetségek kellene, akikkel kapcsolatot tartunk. A nőszövetségek Nyugat-Európában, mint „szövetségek” legtöbb helyen már megszűntek, mert másféle, lazább szervezeti formában vannak együtt a nők. Ők, a nyugati gondolkodásban, teljes egyenjogúságot képviselnek a gyülekezetekben, és teljes tagjai mindenféle vezetésnek. Nem egy országban magas vezetői tisztséget nők töltenek be: a Norvég Baptista Szövetség elnöke például egy asszony, a dánoknál a főtitkár nő, az angoloknál az elnök és a főtitkár is női szerepkörben volt jelen. Mindebből következik, hogy a nők külön szerveződése bonyolultabb és nehezebb. Más igényeket és célokat fogalmaznak meg. Nem igénylik a nagy-konferenciás találkozót, de élvezik, ha kisebb körökben össze tudnak jönni. Az igetanulmányozás, a közösség megélése, az együtt gondolkodás inkább a vezérelvük.

– Jól értettem, hogy igyekeznek a helyi vezetőkkel tartani a kapcsolatot?

– Így van, ez az egyetlen módja, hogy kapcsolatban legyünk, mert széles a paletta, és távol is vagyunk egymástól. Gyülekezetekkel vagy csoportokkal nem tartunk kontaktust, hanem a nőszövetségek vagy női szerveződések vezetőivel, és hacsak lehet, évente vezetői konferenciára hívjuk őket, általában ősszel, november közepén. Két éve Horvátországban, majd Törökországban találkoztunk

ezekkel az „elnőknőkkel”, országos vezetőkkel. Rajtuk keresztül próbáljuk meglátni a szükségleteket és a célokat: a közös munkalehetőségeket. S ők azok, akik időnként a saját országukba meghívják a Bizottságot, és ilyenkor a helyi nőtestvérekkel is személyes közelségbe kerülünk.

– Nyugat-Európában, a „lazább szerveződés” ellérére kiemelkednek országos egyéniségek?

– Így van. Például a holland testvéreknél nincsen konkrétan nőszövetség, de a baptista egyházon belül mindig számon tartanak egy női szolgáló csoportot és női tagozatként, vagy valamilyen más névvel, de csatlakoztatják. A nagy vezetés szeme mindig ott van azon, hogy egy kicsit legyen a nőknek külön szerveződése. És ha valamilyen témában megkeressük a hollandokat, akkor ők tudnak nekünk neveket adni. A németeknél is sok minden változott, de a nagy misszió egyik ágaként – a szociális és családi szolgálaton belül – van a nőknek külön csoportja.

Az EBN Bizottságának tagjai a törökországi Efezusban, a valamikori könyvtár romjai előtt (balról jobbra): Fabienne Seguin, Dimitrina Oprenova, Wies Dijkstra, Újvári Anikó, Synnove Angen és Margaret Brown.

– Utazási élményeiből melyiket választaná?

– Sokszor találkozom a szlovák és a cseh baptista nőtestvérekkel, szinte minden évben meghívják a konferenciájukra (én is szeretek hozzájuk menni). Ez azért is különleges, mert a két szövetség külön működik, de a nők együtt szolgálnak. És minden évben egyszer tartanak egy közös konferenciát, ami lassan kinövi magát: egy cseh és szlovák baptista találkozóvá, mert nagyon szeretnek a férfiak is eljönni (elneveti magát – rip. megj.), ilyenkor találkozhatnak a régi ismerősök, és megújulnak a kapcsolatok!

– A Közel-Keleten hogy vannak a gyülekezetek?

– A szükséghelyzet megerősíti őket: egyrészt az istenhiten, a Krisztushoz való ragaszkodásban; másrészt letisztulnak olyan dolgok, amelyekkel mi, a bővelkedő létezésünkben nem is nagyon gondolunk. Az élet-halál kérdésének szorításában egészen máshogy kapaszkodnak meg Istenben, látják meg maguk körül a szükségletet, és a szolgálatkészség felerősödik. Libanon kicsi állam, két és fél millió körül vannak, és a menekültek náluk lassan már annyian lesznek, mint ők maguk. A kialakult krízist a baptisták is igyekeznek enyhíteni. Mi is próbáltunk általuk kapcsolatot keresni a nyomorult helyzetben (>>> 7. oldal)

Összevont női kör Hadadnásdon

Kíválság, hogy ennyi testvérnő (közel 200) összegyűlhetett” hangzott el **január 30-án Hadadnásdon** a gondolat Fazakas Mártától, amelyet Borzási Márta a Nőszövetség elnöke úgy folytatott, hogy ezért egyedül az Úré a dicsőség.

Fazakas György helyi lelkipásztor a Zsolt 40:8-9-vel köszöntötte az egybegyűlteket. Fekete Erzsébet buzdított imára az Ézs 40:8 alapján, felhíva a figyelmünket az imádkozás, igeolvasás, böjt fontosságára. Pardi Matild vezetésével imádságként hangzott el az ének: „Légy csendben és várj az Úrra / Valamit mondani akar neked”. Ezután az előadás következett „A hívő élet nyeresége: az öröm” címmel. Bálint Emese beszélt sugárzó örömmel arról az örömről, ami akkor is ott van a szívünkben, ha a szemünk könnyes. Elmondta, hogy a Filippi levél az „öröm levele”, bár a börtönben íródott. Pál apostolt nem befolyásolták a körülmények, mert öröme az Úrban volt (Fil 4:4-7). Feltevődött a kérdés, hogy vajon nekünk milyen börtönünk van, amire a józan ész azt mondja, hogy képtelenség itt örülni? Az előadó bátorított, hogy fedezzük fel azt az örömet, amit egyszer már megéltünk, csak az évek múlásával hagytunk beporosodni. A keresztyén örömet a Szent Lélek munkálja ki, mert az Ő gyümölcse. Ő segít meglátni Krisztus gyönyörűségét, és ennek fényében helyre teszi azt is, hogy ki vagyok én. Sokszor hagyjuk, hogy örömpótlók (anyagi javak, család) pótolják az igazi örömet, de bárcsak ébresztene Isten bennünk olyan vágyat, hogy vágyjunk az igazi öröme, amit csak Isten tud nyújtani. Az öröm kell, de Krisztus, és ami a keresztyén élettel jár az már nem. Hallottunk még az úgynevezett örömrablókról: haraggyűjtés, elégedetlenség, aggodalmaskodás, összehasonlítás...

Az előadás után személyesen, majd kiscsoportokban is volt lehetőség imádkozni. Csoportbeszélgetésekkel folytattuk: az öröm az egyedüllétben, a házasságban, a feleség igában, a gyermeknevelésben, a tinédzser nevelésében, a gyermekek kirepülésekor, a gyülekezetben témakörökben. Az alkalom végén beszámolót hallhattunk Emesétől a REMA misszióról.

A helybeli testvérnők szeretetvendégséggel szolgáltak. Hálásak vagyunk, hogy együtt lehettünk Isten jelenlétében, békességben és szeretetben. Mindenért az Úré a dicsőség! **[Kasza Amália, Hadadnásd]**

Misszió, imaélet, odaszánás

– Misszióra motiváló konferenciát tartottak Váradon

Néhány év óta rendszeresen, a januári holt szezonban szervezi meg az RMBGySz **országos missziói konferenciáját**. Idén Nagyvárad adott otthont az eseménynek. Erdély több vidékéről, de külföldről is érkeztek résztvevők: Délvidékről, Kárpátaljáról és Magyarországról. „**Krisztus központú evangélium, gyülekezet központú misszió**”, hangzott a találkozót megelőző hirdetésekben a missziói bizottság mottója.

Rádi Gyula és **Kelemen S. Sándor** buzdítottak imára. Előbbi az 1Pt 2:24-25 alapján beszélt Krisztusról, aki „bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk”. „Nem tehetjük, hogy nem mondjuk el, ami történt velünk, hiszen találkoztunk vele.” Kelemen Sándor az ApCsel 9:15-öt idézte: „Ezt mondta neki az Úr: Menj el, mert választott eszközöm ő, hogy elvigye a nevemet a népek, a királyok és Izrael fiai elé.” „Milyen edények vagyunk?”, tette fel a kérdést. „Mert az elhívásunk megvan. Sokféle edényünk van otthon, és mi is sokféle edény lehetünk. Az Úr segítsen, hogy legyünk a lelkünkben ilyen választott edények.”

Pardi Félix, a Szövetség elnöke köszöntötte az egybeülteket az Ef 1:2-vel, megköszönve a váradi testvéreknek is a lehetőséget a találkozásra. „A Biblia korában nagyon komolyan vették a köszöntést, amikor találkoztak a testvérek, és komolyan gondolták, amit egymásnak kívántak. Azt gondolom, hogy Pál apostol is szívből kívánja ezeket az evezusiaknak, ahogyan mi is szívből kívánjuk a testvéreknek.”

Igei tanítást és üzenetet **Bodor Sándor** testvér által kapott a gyülekezet a Dániel könyve és története alapján. Bevezetésében Bodor testvér saját alkalmatlanságát hangsúlyozta. „Sokkal szívesebben vezetek imaórát, és szeret-

ném, ha ez a mai alkalom is egy *hosszú imaóra* lenne, ahol Dániel imaélete alapján megvizsgálhatjuk saját imaéletünket.” (Az előadás átiratát vezércikkünkben olvashatják.)

Az alkalmi igehirdetés után hozzászólásokra volt lehetőség. **Veress Efraim** érszöllősi lelkipásztor arról beszélt, hogy a gyülekezetek gyakran magukra hagyják az igehirdetőket, és az evangelizációs alkalmakat nem tartják közös feladatnak. Javasolta, hogy azok a gyülekezeti tagok, akik meghívják barátait, imádkozzanak és böjtöljenek is értük az evangelizációig.

A hozzászólások után rövid szünet következett, amely alatt – mivel ima- és böjtnapként is hirdették az eseményt – kevés víz és tea várta azokat, akiknek folyadékot mindeképpen fogyasztaniuk kellett. Közben beszélgetni, kapcsolatot ápolni is volt lehetőség.

Ezután a különböző **missziós tevékenységek beszámolóival** folytatódott az alkalom. Elsőként a **Dumitriu házaspár** számolt be missziós projektjéről, amelynek keretében, a Wycliffe bibliafordító társasággal együttműködve **Pápua Új-Gujneába** készülnek egy három és fél éves misszióba. Elmondták, hogyan munkálta ki Isten a szívükben ezt a vállalkozást, és kérték az ima- és anyagi támogatást.

Tóth Zoltán a vajdasági magyar baptista közösség körében végzett misszióról beszélt. Vázolta az ottani társadalmi és gazdasági körülményeket, beszélt a lelki szükségéről és az eddigi sikerekről is. Részletesen bemutatta a **muzslyai-nagybecskereki misszió** és gyülekezet helyzetét, kivetítve az imaház jelenleg romos épületének fotóját, amelyet szeretnének felújítani. Délvidéken is hiányoznak a fiatalok gyülekezetekből, sok az idős, aki haza várja gyermekeit, azonban egy törvény miatt, amely börtön- >>>

büntetéssel sújtja azokat, akik a háború elől külföldre menekültek, és így kibújtak a katonai szolgálat kötelezettsége alól, sok fiatal ezért nem mer visszatérni Szerbiába. A vajdasági magyar misszióba nemcsak a Tóth testvér által is említett nagyváradi fiatalok segítenek be, hanem az aradi és magyarországi testvérek és mások is részt vállalnak belőle. Mi több, a Szeretet-szerkesztőség is igyekszik eljuttatni lapszámaikat az említett vidékekre.

Boros Emília a Vasárnapi Iskolai Szövetség imakéréseit tárta a jelenlevők elé, és beszélt a testület terveiről. Meltatta, hogy az elődök gondoltak a gyermekek jövőjére, és lefektették a gyermekmisszió alapjait Erdélyben. „Imádkozunk a gyermekeinkért, hiszen nagyon sokféle hatásnak vannak kitéve.” „Isten vezetését láttuk tavaly, amikor a Biblia-olimpiát beindítottuk, látva, milyen keveset foglalkoznak a gyermekek a Bibliával. Sokkal inkább leköti őket a táblagép, a telefon, a számítógép, a játékok, alig veszik elő a Bibliát. Körülbelül 110 gyermek kapcsolódott be, s bár kicsi kezdet ez, de biztos, hogy minden gyermek gazdagabb lett, aki tanulmányozta a Bibliát.” Egy másik sikeres programja a VISZ-nek a gyermekek számára szervezett ének-zene napok. Idén egy teljes hetet szánnának erre a szervezők a Hargita Táborban. „Mivel nem minden programunkra van meg egyelőre az anyagi fedezet, ezt imakéresként is tárjuk a testvérek elé”, fejezte be beszámolóját Boros Emília.

Benedek Zalán, Budapestről, a Márk-drámáról beszélt. Zalán színészként és rendezőként dolgozott megtérése előtt, és ezt a tehetségét, képzettségét hívóként is kívánta kamatoztatni, keresztyén drámákat és színdarabokat kezdett el írni, így született meg a Márk-dráma is, amely Márk evangéliumát dolgozza fel amatőr szereplőkkel. Március hó végén Váradon is sor kerül ennek előadására.

A **kárpátaljai baptista misszióról** Nagy Csaba beregszászi lelkipásztor számolt be. Őt 2013-ban avatták teljes idejű lelkipásztorrá. Elmondta, hogy bár ők közvetlenül nem hallják a fegyverropogást, azt azonban súlyosan
(folytatás 10. oldalon)

(>>> 5. oldalról) levő szíriai asszonyokkal. Azt láttuk, hogy a libanoni baptisták iskolákat szerveznek, tanítják a menekült gyerekeket, szervezik a gyermekes családok étkeztetését. A bolgárok a menekült családok újszülött gyermekeinek a tej pótlásához gyűjtenek támogatást. A horvátok élelmiszerekkel, takarókkal próbálnak segítséget nyújtani azoknak, akik az ő vonalukon érkeznek. Komoly keresztyén misszió van a Közel-Keleten. Nem biztos, hogy mindig baptista misszionárius mondhatjuk ezt, hiszen ilyen helyzetekben nem annyira tűnnek ki a felekezeti hangsúlyok, hanem az istenhit és Krisztus követése a lényeg.

– Van-e aktuális híre Irakról?

– Igen, Bagdadban működik az egyetlen baptista gyülekezet, fiatal lelkipásztoruk van, szépen szolgálnak, igyekeznek helyt állni. Tény, hogy az ISIS szedi áldozatait. Ez az úgynevezett „iszlám állam” keményen üldözi a keresztyéneket: egy kézmozdulattal, a fej és nyak között elintézik, ha valakiről kiderül, hogy keresztyén. A házakra egy nagy N-betűt festenek, a „Názáreti” megkülönböztető jelt, és az ott lakókat szabad prédaként kezelik.

A másik reményteljes ország Törökország, amely nyitott a menekültek felé. Izmirben (a régi Szmirna – szerk. megj.) működött eddig egy kicsi, 35 tagú gyülekezet. Most már négy vagy öt helyen is elindult a baptista közösség. Az országot körbefogóan jöttek ezek létre és szépen fejlődnek, Iránból vagy Irakból jövő keresztyén menekültek csatlakoznak hozzájuk.

– Hogyan viszonyulnak a válsághoz a nyugat-európai hívők?

– A német testvérek nyelvtanfolyamokat szerveznek a menekülteknek, hogy könnyítsék a társadalomba való beépülésüket. A hívők mindenütt próbálnak valamilyen módon segítséget adni. Tény és való: Európa-szerte tapasztalható egy bizonytalanság-érzés, egy enyhe félelem. Félelem attól, hogy ami már a mienk, és ami nekünk jól működött, azt nehogy egyszer csak elveszítsük. És ez a félelem, ez a pici szorítás ilyenkor az embert közelebb viszi Istenhez, mert honnan máshonnan jönne segítségünk.

– Mi volt a kulcsgondolata a szatmári előadásának?

– A konferencia címe: „Hű az Isten, nemzedékeken át”. És ez egy óriási ajándék, hogy istenfélelemben, hitben élhetünk. A ránk bízott pályaszakaszt az ő erejével futhatjuk meg. Fontos odafigyelnünk azokra, akikről átvesszük a stafétát, és akiknek majd továbbadjuk azt. A múltat tudunk építeni, viszont a jelen a mienk, és ezt nagyon bölcsen kell használnunk.

– Ha valamit nem kérdeztem, de elmondaná...?

– Szeretettel és szívből kívánom az olvasóknak, hogy tartsanak ki hűségesen az istenfélelemben, a Krisztus-követésben. Ez az, aminek tényleg nagy jutalma van, nem csak az ígért mennyországban és üdvösségben, hanem már itt e földön is. Az erdélyi testvérnők folytassák azokat a szép hagyományokat, amelyeket örököltek elődeiktől, és gazdagítsák azzal a tartalommal, ami a szívükben van.

Kérdezett: Szilágyi László

„Feszítsd ki a sátrad!”

– Beszámoló székelyföldi gyermek- és tinitánítók 2016-os találkozájáról

2016 november 26-án találkoztak a Székelyföldi Missziókerület gyermek- és tinitánítóival a Hargita táborban.

A Lisztes házaspár vezetésével dicsőíthettük énekeinkkel a mi Urunkat, majd Máté Imola köszöntötte az egybegyűlteket a 2Kor 2:14-15-el, bátorítva arra, hogy „mint egy drága parfüm”, jó illatot hordozzunk. Ferenczi Anna-Mária buzdított imára a 111. Zsoltárral és a Péld 22:6-al.

Józsa Anikó tartotta az előadást, „A misszió sátorszögei” címmel, és a missziósátraink kiterjesztésére bátorított: „Tágas helyet keress a sátradnak, feszítsd ki sátoralapjaidat, ahogy csak lehet! Húzd meg jól a köteleidet, erősen verd le cövekeidet! Mert jobbra is, balra is terjeszkedni fogsz, utódaid elfoglalják a népek birtokát, és elpusztított városokat telepítenek be” (Ézs 54:2-3). Elhangzott, hogy ne vesztegessük az időt, az Igét hittel hintsük. Figyeljünk arra, és értsük meg, hogy mi az Úr akarata és felelősséggel készüljünk. Fontos a csapatmunka, megfelelő munkatárssal, akiben ott van az igazi „Forrás”. Legyünk bátrak nagyban gondolkodni, de vigyázzunk, hogy ahova várjuk a menekülteket az a hely erős és stabil legyen. Az előadás zársoraiban hangzott el az Ézs 60:3-4 „Világosságodhoz népek jönnek, és királyok a rád ragyogó fényhez. Emeld föl tekintetedet, és nézz körül!

Mindnyájan összegyűltek, és hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek, leányaidat ölben hozzák.” A résztvevők egy önismereti tesztet is megoldottak missziós célból való kapcsolódási pontok felfedezése érdekében, csoportbeszélgetésben vettek részt, és kisebb csoportokban imaközösséget is gyakoroltak. Kelemen Napsugár segí-

tett a csoportok alakulásában, úgy, hogy különböző igés kártyákkal ajándékozott meg, ezek alapján osztódtak a csoportok.

A találkozó második felében Lisztes Piroska tartott előadást, „A zene a misszió szolgálatában” címmel. Több Igét hozott a Bibliából a zene fontosságáról. A zenének gyógyító hatalma van, bátorságot ad, felkészíti a szívet Istent dicsőíteni, dicsérni. Beszélt arról, hogy milyen lehetőségek vannak arra, hogy a zenét a misszióban használjuk. Itt egy pár ötlet: klubok, táborok, zenés táborok, zeneovi, zenekuckó, musical, zenés áhítat, kórus, jótékonysági hangverseny. Mindezek mellett viszont a gyülekezet részéről a csapatmunka és a háttérmunka fontosságára mutatott rá, annak érdekében, hogy a látogatókkal folytatódhasson a munka, a továbbvezetés, tanítványozás. Nemcsak gyerekmunkában használhatjuk a zenét, ugyanakkor vigyázzunk, hogy mindig szívből

jövő dicsőítés legyen. Hogyha valamilyen zenés alkalom által hívunk barátokat, figyeljünk az utógondozásra.

Az alkalom finom ebéddel zárult, a Hargita tábor új ebédlőjében.

Ferenczi Anna Mária,
Székelykeresztúr

Lisztesék szolgálnak

Csoportbeszélgetés

Mindig szükségünk van Isten jóindulatára, hogy az Úton, amelyen járunk, velünk jöjjön. Isten bensőséges és szeretetteljes kapcsolatra hív már a Biblia első könyveiben: „Van itt hely nálam, állj a kősziklára!” (2Móz 33:21). A mózesi időkben és ma is jelképes tett a kősziklára állni, oltalmat, védelmet találni azon.

„Krisztus lett sarokkő, / Bűnösnek Megmentő / Kőszikla viharban, Ő az Úr” – szólal meg az ének. Ennek üzenetéből merítve kapta nevét Kolozsváron a Kőszikla Gyülekezet, amelynek ünnepélyes megnyitó istentiszteletére gyűltünk össze 2017. január 29-én a városból meghívott vendégek, barátok, a Romániai Magyar Baptista Szövetség vezetőségének egy része, magyarországi baptista lelkipásztorok, és népes testvéri közösség. „Áldottak vagyunk, hogy tudjuk,

imádkozzunk, hogy az Úr küldjön munkásokat az Ő aratásába, és ha küld, könyörögjünk bölcsességért, vezetésért és mindenképp a Szent Lélek munkájáért.

A megnyitó

Budai Lajos lelkipásztor szavait idézve, ennek a kis közösségnek a célja, hogy hirdesse az Úr Jézust, hogy sok fiatal megismerje Őt, és találjanak lelki otthonra az ideérkezők, így alakítva ki a jövőben kis családjaikat. Minden embernek szüksége van egy biztos alapra. A tehetség, a pénz nem biztos alap. Jézus Krisztus az egyedüli biztos alap, mint Kőszikla, mint Élő víz.

Az istentiszteletet két szimbolikus esemény gazdagította megható, egyedi módon, amikor a 33 „kősziklás” tag részé-

Hivatalosan is megnyílt a kolozsvári Kőszikla Gyülekezet

Fotó: Paniti Márta

vagyunk a kőszikla, hanem Jézus Krisztus”, hangzott el egyik alapító tag bizonyoságtételében.

Hogyan született a gyülekezet?

Visszatekintve az elmúlt kilenc évre, egy csoportkép áll előttünk egyetemista fiatalokkal, akik rendszeresen találkoznak, és térdeiken állva kérik, hogy Isten vezesse őket. „Nem kitalálni kell nekünk az utat, hanem megtalálni”, hangzott egy másik bizonyoságtétel. Figyelni arra az útra, amin Isten vezet. Észrevenni a jelt. Keresni és követni azt! Várni az Úr vezetésére tevékeny módon, közben csapattá válni az együttes ima és böjt által, a reggeli imaórák, az esti házi csoportok által, biztatva az évről-évre gyarapodó, Kolozsváron tanuló egyetemista-csoportot. Vetés ez. „Egy-egy elhullatott mustármag, amely kikel és nagy fává nő. Útfélre esett mag, vagy jó talajba hulló, amely kibírja a nap perzselését és a tövisek szúrását?” – hangzott egy másik tanúságtételben a kérdés. Az aratnivaló sok, a munkás kevés,

ről következett a puzzle kirakás, ábrázolva a Kőszikla Gyülekezet logóját, jelképezve az egységet. Majd mindezt megerősítve a jelenlévő lelkipásztorok és diakónus testvérek imahálót alkotva könyörögtek Isten áldásáért a megalakult gyülekezetre.

Igei üzenet hangzott Pardi Félix lelkipásztor, a Romániai Magyar Baptista Szövetség elnöke részéről. Példaértékű tanítását az Apostolok Cselekedetei 16,1-12 verseire építette „Lelki vezetés a misszióban” címmel. Hallottunk a lelki győzelem kulcsáról: először erősödni hitben, majd csak azután gyarapodni számban. Nem csak nyitott, de zárt ajtók mellett is meg tudja valósítani Isten az Ő akaratát. Adjunk hálát a zárt ajtóért, ami azt jelenti: „nem itt, és nem most”. A türelmes várakozás után jön a látás.

Ezután köszöntések hangzottak el: magyarországi baptista lelkipásztorok és vezetők részéről, egy lengyelországi lelkipásztor, valamint egy kolozsvári román baptista

(folytatás a 11. oldalon)

„Egy Isten Igéje által átformált Pápu Új-Gujneáért”

Igy szól a címe annak a szórólapnak, amellyel **Dumitriu Mihai és Hajnalka** népszerűsítik már évek óta a missziót, amelyre készülnek. Idén, **2017. január 25-én** érkezett el az ideje, hogy testvéreink Pápu Új-Gujneába távozzanak a Wycliffe missziós szervezet támogatásával, és ott hirdessék Isten Igéjét. **2017. január 22-én** mind a nagyváradi Speranta román nyelvű, mind a belvárosi magyar baptista gyülekezet imádsággal bocsátotta útjára a Dumitriu házaspárt. Testvéreink, akik közül Hajnalka a nagyváradi belvárosi gyülekezetben tért meg, merített be, és kezdett el fejlődni lelkileg a Wycliffe Románia munkatársai. „A Wycliffe Bibliafordítók Egyesületének küldetése, hogy Istennek dicsőséget adjon azáltal, hogy a bibliafordítás révén hozzájárul és részt vállal az Egyháznak abban a törekvésében, hogy tanítvánnyá tegyen minden népet,” olvasható a nemzetközi missziós szervezet magyar honlapján. John Wycliffe XIV. századi angol reformátornak nagy szerepe volt abban, hogy a Biblia eljutott az egyszerű emberekhez. Erre hivatkozva alapította meg később, 1942-ben William Cameron Townsend a Wycliffe Bibliafordítók társaságát, miután szíven ütötte és az egész életét megváltoztatta egy megjegyzés, amelyet egy bennszülött indián mondott neki: **„Ha a te Istened olyan hatalmas, miért nem beszélsz az én nyelvemet?”**

A Dumitriu házaspár már 2010-ben elhívást érzett a misszióra, különösképpen, ami a Biblia eljuttatását illeti olyan népekhez, amelyek nyelvére még nincs lefordítva. Mint több bemutatójukban is elmondták, Isten először Mihaihoz szólt, hogy csatlakozzon a misszióhoz, majd Hajnalka is megértette a hívást. Távozó testvéreink célja Isten Igéje használatának elmélyítése a távoli országban. Ennek érdekében szeretnék segíteni az ottani helyi vezetőket a már lefordított bibliarészek, vagy az erre épülő írott anyagok használatának elmélyítésében írott, audió vagy videóanyagok által. A Szentírás megismerése nélkül a saját nyelvükön ezek a népcsoportok a vallási szinkretizmus csapdájában vergődnek: megismerhetnek ugyan részleteket Isten üdvtervéből, de mivel nem tudnak olvasni, és nincs Bibliájuk, amelyből keresztyén életvezetést tanulhatnak, a gyakorlatban pogány vallási szokásaikat is folytatják.

Testvéreink egyelőre három és fél évet töltenek a Csendes-óceániai szigetországban, figyelve Isten további vezetésére. Kapcsolatot velük a **mihai_dumitriu@wycliffe.ro** email címen lehet tartani. **[G. G.]**

(folytatás 7. oldalról)

érzik, amikor koporsóban szállítják haza a halott fiatalembereket. Nagyon sok a menekült is, aki az ország keleti régióiból érkezik. Nagy testvér többször is megköszönte azt a támogatást, amit az erdélyi baptisták nyújtottak, nyújtának Kárpátalján. A mostoha körülmények közt is több mint kétszáz magyar baptista él ebben a történelmi régióban, a gyülekezetek azonban nagyon szét vannak szóródva. „Örülünk Kelemen Szabolcs misszionáriusnak, és családjának, akik Ungvár környékén, Kisdobronyban végzik azt, amit mi a Bereg mentéről fizikailag nem tudunk elvégezni. Mindössze ketten vagyunk avatott lelkipásztorok, Kelemen Szabolcs testvéren kívül pedig még egy misszionárius szolgál köztünk, a Nagy Kasza Dániel, akít a magyarországi testvérek támogatnak. A nehéz anyagi helyzet miatt a missziónk sokszor a szociális megsegítésre épül, sok gyermeket, felnőttet érhetünk így el.” „A beregújfalui gyermekmisszióban is támogatást kap ottani diakónusunk. Ezenkívül a zápszonyi komplexum is fontos helyszíne a misszióknak, itt Nagy Kasza Dániel szolgál. A zápszonyi gyülekezet indította el a beregszászi gyülekezetplántálást is évekkel ezelőtt. Ez azért fontos, mert Beregszász a «legmagyarabb» vidék Kárpátalján, hiszen Munkácson és Ungváron már csak elvétve lehet magyar szót hallani. Zápszonyban tavaly a teológiai képzés is beindult, és ez nagy segítség nekünk, lelki munkásoknak a felzárkózásra.” Nagy Csaba beszámolója után **Kelemen Szabolcs** is szólt röviden, ő majd részletesen is beszámol munkájukról a Szeretet hasábjain.

A konferencia zárásaként **Pardi Félix**, az RMBGySz elnöke hirdetett ígét az Ézs 6:1-8 alapján a Biblia szerinti istentiszteletről. „Uzziás király halála után szomorúság ereszkedik a népre, és Ézsaiás is bemegy a templomba vigasztalódni. Isten megmutatja neki az ő dicsőségét. És Ézsaiás meglátja, hogy miközben itt lenn a földön szomorúság van, addig odafenn Isten uralkodik, itt lenn nincs király, nincs, aki vezesse a népet, káosz van, de odafenn tökéletes a rend: angyalok imádják az Urat és szolgálnak neki. Ez a megtapasztalás Ézsaiást teljesen megváltoztatja: bemegy egyféleképpen a templomba, és kicserélve távozik. Így kell jöjjünk mi is az imaházba, hogy ne úgy menjünk haza, ahogy odajöttünk, hanem teljesen kicserélve.” „Az istentisztelet első lépése a kinyilatkoztatás, a bekerülés Isten jelenlétébe. Ebben a kinyilatkoztatásban látja meg Ézsaiás, hogy Isten uralkodik és semmilyen meglepetés nem érheti. Ezt kell nekünk is meglátni az istentiszteleten. A második lépés, amit Ézsaiás megtett az az alázatra vonatkozik. Amikor bekerül Isten jelenlétébe, és meglátja, milyen hatalmas, milyen tiszta lélek, akkor látja meg igazi önmagát. Ezt nekünk is követnünk kell az istentiszte- >>>

>>> leten, hogy mi is igazán magunkra ismerjünk, menyire szennyesek vagyunk. Elképzelhető, hogy abban az időben Ézsaiásnak voltak a legtisztább ajkai Izráelben, de csak addig, amíg be nem került Isten jelenlétebe. A legjobb tehát, amit tehetünk ilyenkor, ha megalázzuk magunkat, bűnbánatot tartunk. És következik a harmadik lépés: a megtisztulás. Figyeljük meg, hogy Isten attól a bűntől tisztítja meg Ézsaiást, amit megvall. Egy izzó, eleven széndarabbal megtisztítja az ajkát. Nem talált volna finomabb módszert? Talán igen, de Isten a bűnnel mindig durván bánik. S ez üzenet nekünk is, hogy így kell bánunk a bűneinkkel. A negyedik lépés, amit én is, és ti is szeretnénk megtenni, az az odaszánás. De ez csak a megtisztulás után következhet. Amíg nem volt tiszta, Ézsaiás nem hallotta meg az Úr hangját, és ez a gyülekezeteinkben is így van sokszor. Ha tiszta, érzékeny szívünk lenne,

mi is meghallanánk ma: «Kit küldjek el? Ki megy el nekünk?»»

A konferenciát Budai Lajos lelkipásztor, a Szövetség missziói alelnöke zárta, hálával véve számba a kapott áldásokat, biztatva a résztvevőket a gyakorlati missziózásra.

G. G.

(folytatás a 9. oldalról)

gyülekezet képviselője részéről. „Fontos a megalázkodás, ami nem más, mint egy akaraton lenni Istennel. Ne csak opció legyen Jézus. Olyan mélyről kiáltsatok a kegyelemért, mint akinek a kegyelem az egyetlen esélye. Az engedelmségből ez következik: felismerni, felkelni, elmenni, tanítvánnyá lenni és tenni. A világ sóvárogva várja az Isten fiainak a megjelenését. Ha mi ezt nem tesszük, akkor miért jöttünk, miért élünk?»

Az ég és a föld összeért Krisztusban. A múltnak és jövőnek is Krisztusban kell összeérni. A múlt hibáiból tanulva, a jövőben reménykedve úgy éljünk, hogy ne hagyjuk ki Krisztust az életünkben.

Az Úr áldja meg a kicsiny kezdetet! Legyen áldás sok fiatal számára ez a Gyülekezet!

Szűcs Tünde, Nagyvárad

MIT TANÍT A BIBLIA?

Globális felmelegedés

Az éghajlatváltozást mindenki észleli, de ennek okait sokan vitatják. Ha a globális felmelegedés, antropogén (embertől eredő), akkor sürgősen tenni kell ellene. Ha azonban más, természetes okai vannak, akkor másféle módon kell a káros hatásait ellensúlyozni.

Az amerikai Déli Baptistákkal az élen sokan úgy vélik, hogy a széndioxid-kibocsátás csökkentése nem nagy hattással lenne a globális felmelegedésre. Inkább a gazdaság fejlesztését és a szegények megsegítését kellene megcélozni: hogy a fejlődő országokban élők is tiszta ivóvízhez és elektromos áramhoz juthassanak, oktatói programokban, segélyekben és megelőző kezelésben részesüljenek, visszaszorítva a maláriát.

Akik a vészriadót fújják, az embert teszik felelőssé a felmelegedésért, melynek szerintük nagyon súlyos következményei lesznek, főképp a szegényekre nézve. A keresztyén erkölcsi meggyőződés pedig arra kötelez, hogy próbáljuk meg ezt megfékezni, mégpedig sürgősen.

A környezet-politika kialakításában fontos tényező, hogy a keresztyének általában mindnyájan elismerik, hogy a világot Isten teremtette, és az ember felelős annak kezelésében. De tennie kell valamit a szegénység felszámolása érdekében is! Jak 2:14-16 szerint, a hitnek csak akkor van gyakorlati értéke, ha kezeli a reális fizikai szükségeket.

A globális felmelegedés is, de a széndioxid-kibocsátás csökkentése is a szegényebb országokat sújtja jobban. Míg a gazdagoknak csupán adaptálást jelent a CO₂ kibocsátás csökkentése, addig a szegény országoknak ez létkérdés, mivel nincsenek széndioxid-semleges erőműveik, és a szén maradt számukra az egyetlen elérhető üzemanyag. Még ha sikerülne is végül világviszonylatban csökkenteni a CO₂ kibocsátást 20%-al 2050-ig, akkor is fennáll annak a reális veszélye, hogy semmilyen érezhető javulást nem eredményez, mert spekulatív és bizonytalan számításokra épült, és a felmelegedésnek egyéb okai vannak.

Nagyobb annak veszélye, hogy egy-egy csernobili vagy fukusimai katasztrófa, egy-egy vulkánkitörés vagy cunami, olyan nagyméretű és hosszú lejáratú kárt jelent, hogy annak fényében értelmetlenné válik az az erőfeszítés, amit a CO₂ kibocsátás csökkentése érdekében tenni lehet. A hívő emberek pedig tudják, hogy a Föld szilárdabb alapokon áll annál, minthogy stabilitását az ember lényegesen megzavarhatná. „Az Úré a föld és annak teljessége; a föld kerekége és annak lakosai.” (Zsolt 24:1)

Borzási István

EMaBISz Választókonferencia volt Egrespatakon

Választókonferenciára gyűltek össze az erdélyi baptista fiatalok **január 21-én, Egrespatakon**. Minden két évben az ifjúságok vezetői kiválasztják az EMaBISz vezetői csapatát, amely 5 tagból áll: elnök, titkár, gazdasági titkár és további két elnökségi tag.

A konferencia mottója ez volt: „A misszió lehetséges”, jelezve, hogy van dolgunk, helyünk a szolgálatban, nekünk fiataloknak is. A konferenciát a helyi lelkipászor, Nagy Ferencz kezdte meg egy rövid igei üzenettel a Mk 4:30-32-ből, bátorítva a fiatalokat, hogy megértsék és meglássák a mennyek országának erejét az életükben. Az igei üzenet után Ivanitzki Dávid buzdított imára a 90. Zsoltárból.

Az imaáhitatot követően János Csaba nagybányai lelkipászor: „Jézus munkába küld” címmel hirdette Isten igéjét a Jn 20:19-21-ből, amely által a fiatalok közötti missziómunkára serkentette a jelenlevőket.

Az igehirdetés után elhangzott az előző vezetőség tevékenységének beszámolója. A pénzügyi beszámoló mellett, szó volt arról is, hogy mi történt az elmúlt két évben, milyen eseményeket szerveztek, miben látnak előre lépést az ifi munkában, és mi az amin még változtatni kell. Ezt követte a jelöltek rövid bemutatkozása, majd pedig a különböző változások miatt, a működési szabályzat változtatása és az új vezetőség megválasztása. A szavazást a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének képviselője, János Csaba vezette le. A gördülékeny választás eredménye a következő: az elnöki szolgálatot **Szabó Szilárd** csíkszeredai lelkipászor fogja betölteni,

míg a titkári szolgálatot **Szűcs Frigyes** Nagyváradról. Gazdasági titkárnak a jelenlevők **Szűcs Dávidot** választották meg Egrespatakról, elnökségi tagok pedig **Dobai Gyöngyike** Szatmárról és **Mezei Ödön** lelkipászor Nagyszalontáról.

A szavazást az újonnan választott vezetők beiktatása követte. János Csaba lelkipászor emlékeztette a megválasztott vezetőket arra, hogy a zsinórmérték a vezetésben Isten Igéje kell legyen. Az új vezető csapatért Nagy Ferenc lelkipászor, János Csaba lelkipászor, Moroz Tamás teológus és Ferkő Attila teológus imádkoztak, kérve Isten áldását az elkövetkező időszakra.

A szavazást a jól megérdemelt ebéd követte, ahol lehetőség volt, a testvéri közösség gyakorlására. Az ebéd után egy közös beszélgetés következett az Ifi Szövetség vezetősége és a jelenlevő ifivezetők, fiatalok között, melyet Szabó Szilárd vezetett. A gyülekezeteink ifjúságairól esett szó, hogyan működnek azok, milyen problémával találkozhatnak és ezeket hogyan lehetne orvosolni.

A találkozást, az újonnan megválasztott elnök, Szabó Szilárd igei üzenete zárta. Amelyet, az Apcsel 2. részéből hirdette, bemutatva az első gyülekezet sikerének titkát és bátorítva a fiatalokat, hogy vegyenek aktívan részt a helyi gyülekezetek életében, a szolgálatban.

Hálások vagyunk Istennek, hogy megáldotta az EMaBISz eddigi munkáját, és hisszük, hogy Ő továbbra is használni fogja az erdélyi baptista fiatalokat a missziómunkában.

Szűcs Dávid

Bemutakozik a két új EMaBISz tag

Szűcs Dávidnak, az EMaBISz gazdasági titkára: „1988. Május 13.-án születtem, Aradon. Isten kegyelméből hívő családban növekedhettem és egészen fiatalon elfogadtam Jézust személyes Megváltómnak. 14 éves koromban beme-
rítkeztem és aktív tagjává váltam az Aradi 1-es Számú Magyar Baptista Gyülekezetnek. A tanulmányaimat Váradon folytattam, az Emanuel Egyetem Menedzsment szakán, majd pedig a mesterit Kolozsváron végeztem el a Babes-Bolyai Egyetemen. Jelenleg az Egrespataki Magyar Baptista Gyülekezetben szolgálunk feleségemmel, Edithel. Isten megáldott bennünket egy kislánnyal, Ruthival, akiért feleltébb hálások vagyunk.”

Mezei Ödön, az EMaBISz vezetőségi tagja: „28 éves vagyok, házas, lelkipásztor a nagyszalontai körzetben. Székelyföldről származom, ott nevelkedtem, oda utazunk, mikor „haza megyünk”. Tizenéves koromban engedte Isten megsejtenem, hogy Ő egy létező és mindenható Isten. Tizenkét évesen tudatosodott bennem először, hogy bűn-

2017-es EMaBISz eseménynaptár

Az idén is lesz alkalmunk többször találkozni, barátságokat kötni, építeni a meglévő kapcsolatunkat. A különböző konferenciák és táborok, jó lehetőségek Istennel és egymással együtt lenni. Hogy könnyebb legyen tervezni együtt, íme az idei tavasz/nyár eseményei:

2017. április 21-23.

Regionális konferencia, Szilágynagyfalu

2017. május 12-14.

Regionális konferencia, Nagyvárad-Rogériusz

2017. július 31. – augusztus 06.

Ifjúsági nagytábor és fiatal felnőttek hete
– nemzetközi, Debrecen

2017. augusztus 14-20.

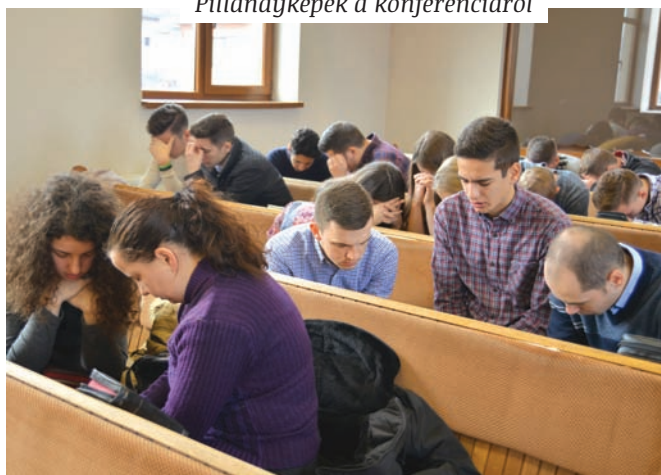
Országos ifi tábor, Hargita

Az EMABISZ vezetői

Pillanatképek a konferenciáról

bocsánatra, kegyelemre van szükségem. Azóta igyekszem Isten akarata szerint élni, mint megváltott, kegyelembe fogadott gyermeke Istennek. Voltak (vannak, és remélem, hogy mindig lesznek is) kérdéseim Istennel kapcsolatban. Elsősorban ez indított el a teológia tanulmányok felé. Bukarestben vallásánári szakon, Nagyváradon lelkipásztori szakon és Kolozsváron pasztorál-pszichológia szakon végeztem tanulmányaimat. Mivel csak kevés dologra tudok, illetve szeretek figyelni egy időben, ezért a fontos dolgokat részesítem előnyben: az Istennel való kapcsolat, család, testvéri-, baráti kapcsolatok. Szeretek csapatban dolgozni és megtervezni a feladatokat. Meghatározó és elérhető cél-
nak tartom a személyes és közösségi lelki fejlődést.”

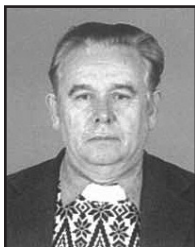

■ **Erdőhegyen 2017. január 11-én** kísértük utolsó útjára **Dávid Juliánna** † testvérnőnk, aki 69 évet kapott az Úrtól. A feketegyarmati körzet testvérisége újra gyászistentiszteletre gyűlt össze szeretett testvérnőnk koporsója és a gyászoló család köré, hangot

adva néhai testvérnőnk kedves bizonyágtételének: „*Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.*” (Jób 19:25) Juliánna testvérnő (szül. Tyukodi) 1979. pünkösdjén keresztkedett meg férjével együtt Kiss László lp. által, Feketegyarmaton. Az Úr jelenléte megerősítette házastársi kapcsolatukat, 52 éven keresztül éltek példás házasságban. A testvérnő súlyos betegségének híre váratlanul érte szerető férjét és családjukat, akiknek minden gondoskodó igyekezete mellett, a mi mennyei Atyánk, az Ő akarata szerint magához szólította gyermekét. A gyászistentiszteleten az erdőhegyi kápolnánál, Isten vigasztaló ígését Papp Dezső, a körzet volt lelkipásztora hirdette a Zsid 13:14 alapján: „Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük.” A sir körül a szalontai körzet lelkipásztora Mezei Ödön bátorította a Préd 3:1-2a alapján hitre a jelenlévőket: „Mindennek az idejét Isten szabja meg!” Temetési énekeinket a körzet testvérisége szólaltatta meg, a gyászistentiszteletet pedig a helyi lelkipásztor, János Levente vezette. Isten vigasztalását kívánjuk kedves férje és családjá számára! **[János Levente]**

■ **Ippon, 2016. november 12-én** kísértük utolsó útjára a **Béres Eszter** † testvérnőt, aki 94 évet kapott az Úrtól. 1945 Április 4-én kötött házasságot Béres Jánossal, házasságukat a jó Isten három gyermekkel áldotta meg: Zoltán, Kató és János. 23 évi házasság után az Úr haza szólította férjét, így testvérnőnk 48 évet élt özvegyen, ez idő alatt is hűséges maradt az Úrhoz és a család megtapasztalta Isten ígéretét: ő özvegyek és árvák gondviselője. A gyászistentiszteleten a gyülekezet lelkipásztora, Fekete Csaba hirdette a vigasztaló ígét a Jel 21:1-8; 22:14 alapján. A gyülekezet énekkara által is a jó Atya vigasztalta a gyászoló szíveket. Reménységünk szerint testvérnőnk az Úrhoz költözött, és amennyiben az Isten gyermekei vagyunk mi is ott leszünk, legyen ez vigasztalás a gyászoló család számára! **[F.Cs.]**

■ **Jankó György** † testvér, akit **2016. szeptember 11-én** kísértünk utolsó földi útjára Bagoson, 75 évet kapott gondviselő, kegyelmes Teremtőjétől. Fiatal korában megkeresztelkedett a nagyfalui baptista imaházban, majd 1963-ban házasságot kötött Darabán Irmával. Az örök hazába költözött testvérünk emlékét szívünkben őrzik: felesége Irma, fiai: György, Zoltán, János,

unokái: Zoltán, Efraim, Noémi, dédunokái: Júlia, Nóra, unokatestvérei, rokonai és a Bagosi Gyülekezet tagjai. Isten adjon örök vigasztalást minden megkeseredett szívűnek az Úr Jézus Krisztus által. **[Szekrényes Pál lp.]**

■ Egy évvel ezelőtt, **2016. január 30-án** kísértük utolsó útjára **Krasznán özv. Bódizs Károlyné Emmát** † (szül. Varga Emma, 1944. március 15-én). Kicsi gyermekként, alig négy hónapos korában már árván maradt, amikor édesapja életét vesztette a második vi-

lágháborúban. Isten azonban gondoskodott arról, hogy árvasága megszűnjön, és Kincses Árpád személyében egy gondoskodó apát kapjon, majd három szerető testvért is, Ilonkát, Árpádot és Gézát. Szülei hitre jutása után nagy örömmel látogatták a rátoni magyar baptista gyülekezetet, ahol ő is megismerte Jézus Krisztust, mint személyes Megváltóját. Ezt követően újszövetségi bemelegítésben részesült 1960-ban, Juhász Lőrinc testvér által a Kraszna folyóban. 1961. októberében lépett házasságra Bódizs Károllyal. Három leánygyermekük született: Edit, Ilona és Gizella-Emma. Boldog házasságuk azonban derékba tört 1971. október 4-én, amikor férje életét vesztette egy tragikus balesetben, testvérelével együtt, Bélával. Hirtelen haláluk, egy gazdagon gyümölcsöző fa gyümölcse megrakott, letört ágaira emlékeztette közösségünket. Ezt követően nehéz időszak következett életében, de megtapasztalta Isten gondviselését mindenben és mindenkor, Aki az özvegyek és árvák gondviselője. Életét betegségek sorozata nehezítette, amit türelemmel, panasz nélkül hordozott. Emlékét őrzik lányai, vői, testvérei, 14 unokája, 9 dédunokája, és a testvériség. „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: végezetre eltétem nekem az igazság koronája, melyet megad nekem az Úr ama napon, az igaz Bíró.” (2Tim 4:7-8) **[B. I.]**

■ **Bódizs Erzsébet** † hívő szülők gyermekeként látta meg a napvilágot 1936. június 8-án. Fiatalon elkötelezte magát az Úr Jézus követésére, és bemelegített Kulcsár István lelkipásztor által. 1952-ben lett a Krasznai Magyar Baptista Gyülekezet tagja. Hűségesen szolgált az énekkarban, mivel nagyon szeretett énekelni. 1956. augusztus 31-én házasságot kötött Bódizs Mártonnal. Ezelőtt 11 évvel özvegyen maradt, amikor az Úr férjét magához szólította. Házasságukat az Úr négy gyermekkel ajándékozta meg. A múlt év tavaszán tüdeje megbetegedett, és betegsége egyre súlyosbodott. Karácsony táján már tudta, hogy hamarosan csatlakozni fog az örök hazában lévő megváltottak seregéhez és énekéhez. Újév napját követően, a család tagjainak körében, mindenkitől megbékélve, minden terhet letéve, búcsúzott el az élőtől, hogy január 4-én átlépje a halál Jordánját. Emlékét őrzik gyermekei: Erzsike,

Márton, Tibor és Zoltán; unokái: István Zsolt, Ervin, Zita, Zsolti és Denissza; valamint dédunokái: Otilia és Petra, Zénó és Zoárd. A virrasztón Isten várakozó kegyelméről szólt az ige (Ézs 30:18-21), a temetésen pedig az örökélet ajándékának forrásáról, csomagolásáról és elnyeréséről (1Jn 5:10-13). A sírnál Ézs 35:10 alapján a helyi lelkipásztor tolmácsolta Isten üzenetét. „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg!” (Jel 14:13) [B.I.]

■ **özv. Hajas Ferencné Katica** † testvérnőt Krasznáról, **2017. január 13-án**, alig egy bő hónappal azután hívta haza az Úr, hogy Klára leányát eltemették. Katica testvérnő 1944. jún. 10-én született, Krasznán. Megtérése után a gyülekezethez csatlakozott, miután bekerítkezett 1967. okt. 22-én Nagy Mihály lelkipásztor által, Krasznán. Házasságot kötött Hajas Ferencsel, akitől viszont már több mint húsz évvel ezelőtt meg kellett válnia. Két leányával együtt, különböző gyengeségek és betegségek között harcolta az élet harcait. Az utóbbi ünnepek alatt többször is eljöhett az imaházba, de számára is hamar elhangzott a hazahívó szó. Élt 72 évet. Az Úr legyen vigasztalója és támogatója hátramaradt leányának, Katicának! „Elköltözni és a Krisztussal lenni... sokkal inkább jobb!” (Fil 1:23) [B.I.]

■ A temesvári testvériséget megrázta annak híre, hogy **Rabatin József** †testvér nincs többé köztünk. Hirtelen távozott. Éppen lábadozott már egy műtétből, amikor több hét távolmaradás után ismét eljött az istentiszteletre. Többeknek feltűnt – igaz, csak utólag, mintha bucsúzott volna. Az ajtóban többektől testvéri szent csókkal köszönt el. A következő héten ismét bekerült a kórházba. Majd hazaengedték, s aznap késő délután csendesen elaludt. 69 évet kapott itt a földön. Temetése **2016. november 12-én** volt **Temesváron**. Boros Róbert helyi lp. hirdette Isten vigasztaló üzenetét. Istenünk drága szeretete ölelje szorosan magához hátramaradt szereteteit.

■ **2017. január 21-én** temetési istentiszteletre került sor **Varsolcon**. Az Úr hazahívta **özv. Bucsi (Bartus) Máriát** †, aki 1931. február 15-én született Varsolcon. Megtérése 1948-ban történt és még az évben bekerítkezett, Weninger András tv. által. Az Úr

megajándékozta egy hűséges, hívő férjjel a Bucsi Béla személyében, aki goroszói volt, azonban házassága révén Varsolcra költözött, és közel tíz évig a saját lakásukban adtak helyet a gyülekezeti alkalmaknak. Testvérnőnk 55 évet élt házasságban, majd 13 évet özvegységben, eközben is szolgálva hűséggel az Urat. Az utóbbi években Szatmáron lakott a lányánál, aki hűségesen gondját viselte, majd rövid szenvedés után, jan. 18-án az Úr hazaszólította a mennyei hazába. Temetésén a kápolnánál Szűcs

Mert imádkoztál hozzám... (IV.)

Nem vitathatjuk, hogy az őszinte ember imájának nagy ereje van, számtalan drága példa van erre, mégis, többen hanyagolják az imát, mondván: „Tudja Isten, mire van szükségem!” Bár a Biblia bátorít arra, hogy: „Szüntelen imádkozzatok!”, egy roppant kedves lakója a szalárdi Filadelfia Otthonnak egy alkalommal ezt mondja nekem: „Zalán testvér! Igaz, hogy az az Ige, amikor az állandó imádkozásról szól, azt mondja: «reggel egy kicsit, és este is egy kicsit»? Óvatos nevétsémből megtudta, hogy ez nem így van.

Na, de nézzük, mi történik Szanhéribbel, mert végül ő is imára fanyarodott: „Akkor eljött az Úr angyala, és levágott az asszír táborban száznolcvanöt ezer embert... Ekkor Szanhérib, Asszír királya fölkerekedett, visszavonult Ninivébe és ott is maradt. Egyszer aztán, amikor imádkozott istenének, Niszróknak a templomában, a fia, Adrammelek és Szárecer, levágták karddal” (Ézs 37:36,37).

Íme, itt az élő bizonyíték, hogy vannak rossz irányba kormányzott imák. Szanhérib istene nem mondhatta el azt, amit Ezékiás király Istene mondott: „Mert imádkoztál Hozzám”, ezt a csatát, amit vívsz, megnyered. Sok csatát veszít még a hívő ember is, mert szem elől veszíti, amit nem lenne szabad: „...segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk, kimondhatatlan foházkodásokkal (Róm 8:26).” Más fordításokban így hangzik ez az Ige: „Segít a Lélek az imában”. Ne hanyagoljuk el tehát Isten Szent Lelkét akkor, mikor imádkozunk, mert első rangú szerepe van benne. (A sorozat vége)

Dániel Zalán

Szanhérib-dombormű

Sándor, a szatmárnémeti gyülekezet lelkipásztora szolgált a 2Kor 4:16-5,16 alapján majd a sírnál Bálint Pál a gyülekezet ügyvezető lelkipásztora a Mk 16:3-7 alapján hirdette a vigasztalás üzenetét. A gyászistentiszteleten a perecseni gyülekezet ének- és zenekara szolgált. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! [Bálint Pál lp.]

Helyesbítés. A februári lapszámunkban megjelent baptista történelmi évfordulók krónikáját **Kiss Lehel** lelkipásztor, a történelmi bizottság elnöke állította össze. Az aláírás elmaradásaért a szerző elnézését kérjük. (A szerk.)

Misszió az ungvári járásban

A januári, nagyváradi missziói konferencián kérdeztük Kelemen Szabolcsot, a Szövetség Kárpátaljára kiküldött misszionáriusát az ott folyó munkáról. (A szerk.)

Az ungvári járásban főképp Kisdobronyra, Ungvárra és Korláthelmecre terjed ki a szolgálatunk. Itt a magyarok között a baptista misszió viszonylag újnak számít, mivel az elmúlt rendszerben csupán egyetlen gyülekezet volt, Nagydobronyban, amely a kommunizmus ideje alatt teljességgel megszűnt. Ungváron jelenleg az Ukrán Baptista Gyülekezet épületében tartjuk az összejöveteli alkalmat vasárnap délelőttönként, hétközben pedig házi bibliaóra működik az egyik gyülekezeti tag otthonában.

Ungvári csoportkép hozzátartozókkal

Kisdobronyban mind a felnőttek mind a gyermekek, ifjak felé van lehetőség, alkalom a szolgálatra. Itt heti rendszerességgel van egy házi bibliaóra, a gyermekek számára angol tanulással, kézimunkázással egybekötött bibliatanulmányozás, vasárnap délutánonként istentiszteleti alkalom. A tinédzserekkel rendszeres látogatást teszünk a beregszászi Kegyelem Plusz idősek otthonába, amely a Beregszászi Baptista Gyülekezet egyik missziós állomása is egyben. Ilyenkor Isten szeretetében áthidalódnak a generációs különbségek, és mind a gyerekek, mind az idősek örvendeznek a találkozásnak. Minden nyáron átlagosan két gyermekhetet tartunk. A tinédzser korosztályt célzó héten a „The Grain Game” misszió csapatával dolgozunk együtt. Ennek a misszióknak az a módszere, hogy játékokon és tudományos kísérleteken keresztül tanít meg bibliai igazságokat. Ebben a közegben a tinédzserek feloldódnak, nyitottak őszinte beszélgetésekre, és az evangélium iránt is nyitottabbá válnak. A második gyerekhét általában a gyermek- és kis-tini korosztályt célozza meg. Ezek a heteken általában dr. Borzási István erdélyi lelkipásztor testvér és felesége van a segítsé-

günkre. Ilyenkor általában a GyEK által kiadott bibliai leckéket használjuk, ugyanakkor van játék és kézimunkás tevékenység is. Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy van nyitottság a gyermekekben az evangélium iránt és hisszük, hogy az elhintett ige életté lesz a számukra, és gyümölcsöt terem.

Hálásak vagyunk Istennek azért is, hogy az újonnan csatlakozott tagok révén több falu felé is nyitott és hisszük nyitni fog kapukat az Ungvári Járásban. 2015. őszén Korláthelmecen indult heti rendszerességgel egy házi bibliaóra, melynek az ungvári közösség tagjai adnak otthont. Az elmúlt öt évben Isten hat taggal ajándékozta meg a meglevő ungvári közösséget, érdekes módon többen a környező falvakból vannak, hisszük az Úr nyit kaput ezekhez a falvakhoz is. Imádkozunk azért, hogy Isten nyissa meg az emberek szívét, hogy megérthessék az evangéliumot és valóban az Úrral és az Úrnak éljenek.

Az említett településeken heti rendszerességgel vannak istentiszteleti alkalmak, és évközben evangelizációk vagy hitmélyítő alkalmak. Ugyanakkor igyekszünk részt venni a TELEK találkozón, mely az erdélyi, magyarországi és kárpátaljai szolgálattevők közös alkalmak. A TELEK találkozó keretében tavasszal egy hétvégét szolgálnak Kárpátalján erdélyi testvérek és ősszel egy hétvégét szolgálnak magyarországi és kárpátaljai testvérek Erdélyben. Szintén a TELEK mintájára évente szervezésre kerül a határ menti lelkipásztorok találkozója magyarországi és kárpátaljai részről.

Szeretnénk hiteles bizonyágtevői lenni az Úr Jézus Krisztusnak és neki megnyerni embereket. Azért imádkozunk, hogy Isten adjon megtéréseket a szolgálati területeken, és ő nyisson más ajtókat is, ahol az evangéliummal szolgálhatunk az ő dicsőségére.

Kelemen Szabolcs Dénes

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605